

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"א 1949-06 עמנואל יונתן לידרמן נ' קוידר אחמד ואח'

בפני כב' השופט יהודה פרגו – שופט בכיר

תובע

עמנואל יונתן לידרמן
 על-ידי ב"כ עוה"ד א. פרויליך ונ. פרחי
 מרח' ז' בוטינסקי 7, רמת גן

נגד

נתבעים

1. קוידר אחמד
 2. אריה חב' לביטוח בע"מ
 על-ידי ב"כ עוה"ד אילן ירון ואח'
 מרח' מנחם בגין 46/68 תל-אביב

פסק דין1. **מבוא:**

תביעה כספית – תביעת נזיקין – על פי "חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים", תשל"ה-1975.

בתאריך 16/12/2005, נפגע התובע בתאונת דרכים עת רכב על "סקייטבורד", דו-אופני, בכביש הירידה מערד לים המלח. במהלך הרכיבה, התנגש התובע באוטובוס שנסע בכיוון הנגדי, נהוג על-ידי הנתבע 1 והמבוטח אצל הנתבעת 2.

אין מחלוקת על אירוע התאונה והכיסוי הביטוחי.

המחלוקת מתמקדת בשיעור הנזק.

2. המצב הרפואי:

התובע נפגע בתאונה בחלקי גוף שונים.

התובע אושפז בבית חולים "סורוקה" באר שבע, בבית חולים "ברזילי" באשקלון וב"בית הדר" באשדוד, במסגרת אשפוז שיקומי, עד לשחרורו ביום 1/2/2006.

את מצבו הרפואי תוצאת התאונה מתאר ומסכם ד"ר מריו אייכנבלט – המומחה הרפואי שמונה על-ידי בית המשפט:

"פונה לבי"ח "סורוקה" באר שבע בו אושפז. אובחנו שברים בעצם הבריח מימין, במספר צלעות וזיזים רוחביים של חוליות גביות מימין, שבר של עצמות שוק ימין, דימום מוחי, חזה אוויר ופגיעה בשורשים של המקלעת הברכיאלית מימין. טופל באופן שמרני.

...

סכום ומסקנות:

"...מר לידרמן כבן 29 נפגע בתאונת דרכים ב- 15.12.05. מבחינה אורטופדית/נוירולוגית סבל משבר של עצם הבריח מימון עם תזוזה, פגיעה בשורשים העצביים של המקלעת הברכיאלית מימין, שבר עם תזוזה בשוק ימין ושברים בזיזים הרוחביים של מספר חוליות גביות. השברים בעצמות טופלו באופן שמרני והתאחו. עבר ניתוח למקלעת הברכיאלית מימין. תלונותיו הנוכחיות הינן שיתוק מלא של הגפה העליונה הימנית עם כאבים, כאבי גב ותחושה של חוסר יציבות בקרסול ימין. בבדיקתי אבחנתי שיתוק רפה מלא של הגפה העליונה הימנית. השברים בעצם הבריח מימין ובשוק רגל ימין התאחו עם תזוזה מסויימת. קיימת הגבלה קלה מאוד של תנועות בקרסול ימין ללא חסר יציבות או ממצא פתולוגי אחר. בבדיקת הגב קיים קיפוזיס טורקלי מובנה ללא ממצא פתולוגי אחר.

נכותו הצמיתה מוערכת על ידי ועל פי התקנון של המוסד לביטוח לאומי כדלקמן:

- 80% לפי ס.ל. 31 (2) ב' בגין שיתוק מלא של המקלעת הברכיאלית מימין.
- 5% לפי ס.ל. 35 (1) ב' חלקי ומותאם בגין השבר בשוק ימין כולל הגבלה מינימלית של תנועות הקרסול.
- 2% לפי ס.ל. 35 (1) ב' חלקי ומותאם בגין השבר בעצם הבריח מימין אשר התאחה עם תזוזה וקיצור.

בשקלול 81.38% נכות לצמיתות וזאת עקב וכתוצאה מהתאונה ב- 16.12.05."

3. כאב וסבל:

התובע יליד 26/4/1978.

לתובע נקבעה נכות בשיעור של 81.38%.

התובע היה מאושפז בעקבות התאונה הנדונה מיום 27/12/2005 ועד ליום 1/2/2006, תקופה של 47 יום.

כפועל יוצא, ובהתאם ל"תקנות הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים" (חישוב פיצויים בשל נזק שאינו נזק ממון), התשל"ו - 1976, זכאי התובע לפיצוי כספי בסך 175,385 ₪ בראש נזק זה, נכון להיום.

4. הפסד השתכרות:

עובר לתאונה עבד התובע בחברת "מוטורולה" בערד.

התובע החל לעבוד ב"מוטורולה" בשנת 1999 עם שחרורו מהצבא.

בעת אירוע התאונה תפקידו היה אחראי לוגיסטי.

שכרו הממוצע של התובע, בשלושת החודשים שקדמו לתאונה - ספטמבר - נובמבר 2005 - היה 6,415 ₪.

בעקבות התאונה היה התובע בתקופת אי כושר מלאה, מיום התאונה 16/12/2005 ועד 18/4/2006, ולאחר מכן מיום 14/5/2006 ועד ליום 15/6/2006 - עת שב לעבודה מלאה במפעל "מוטורולה דרום".

בסעיף 18 (א) לסיכומי התובע נאמר:

"בתקופה שלאחר התאונה נעדר התובע מעבודתו עד ליום 18/4/2006. שכרו בתקופה זו שולם על חשבון ימי מחלה שנצברו לזכותו, ולפיכך לא יתבעו הפסדי שכר לתקופה זו. כמו כן, לא יתבעו הפסדי שכר לתקופה שמיום שובו של התובע לעבודתו במוטורולה ועד ליום הפיטורין".

(כפי שעולה מסעיף 11 לתצהירו של התובע, חזרתו לעבודה הייתה ביום 15/6/2006, ולא כפי המצוין בסעיף 18 (א) דלעיל)

בעדותו בבית המשפט, ציין התובע כי על פי תנאי עבודתו לא ניתן לפדות ימי מחלה, כך שלא נגרם לתובע הפסד ימי מחלה.

מוסיפים הנתבעים בסעיפים 14, 15 לסיכומיהם:

"14. לאחר התאונה, התובע שב למקום עבודתו לאותו תפקיד שלפני התאונה, וזאת עד ליום 27.01.09 בו פוטר מעבודתו.

15. בתקופה זו לא נגרמו לתובע הפסדי שכר, הוא השתכר שכר זהה לזה שלפני התאונה, כך שמטופסי 106 שצורפו לתצהיר תשובות לשאלון מטעם התובע, עולה כי בשנת 2004 השנה שלפני התאונה, השתכר התובע בסך שנתי של 91,145 ₪, בשנת 2005, השנה בה ארעה התאונה, השתכר סך שנתי של 93,680 ₪ ובשנים שלאחר התאונה השתכר בסכומים זהים - בשנת 2006 סך שנתי של 90,958 ₪ ובשנת 2007 סך שנתי של 93,892 ₪, ולא בכדי התובע בסיכומיו, לא דרש פיצוי בתקופה זו".

ביום 27/1/2009 פוטר התובע מעבודתו, למעלה משנתיים וחצי מאז שב אליה לאחר התאונה.

לפיטורין אין כל קשר לתאונה.

בהודעת סיום עבודתו נאמר:

"בהמשך לשיחתנו, בעקבות שינוי מהותי במבנה קווי המוצר בחברה ובתוכניות העבודה, אנו נאלצים לסיים את עבודתך בתאריך 27/1/09".

בעדותו בבית המשפט אישר העד יצחק פרידמן, מנהל כח אדם ב"מוטורולה", כי הפיטורים הם "בגלל הסיבה שכתובה במכתב הפיטורים", וכי "מדי פעם משתנות התוכניות על פי עומס העבודה בקווי הייצור, ומותאמים לכמות כח אדם שישנה. במידה וחסר מוסיפים ובמידה ויש עודף אנו נאלצים לפטר".

בחודש ספטמבר 2007 החל התובע ללמוד **הנדסת מכונות** בבאר שבע, במימון המוסד לביטוח לאומי. עד אז לא הייתה לתובע השכלה פורמלית אקדמית.

התובע תלמיד השנה הרביעית, ובתום שנה אקדמית זו - 2011 - יקבל תואר של מהנדס מכונות.

התובע העיד על עצמו כי הוא תלמיד טוב, שממוצע הציונים שלו למעלה מ-80.

עוד העיד התובע כי הוא לומד 30 שעות בשבוע, המתפרשים על 4 ימים; כי יש לא מעט עבודה בבית מעבר לשעות הלימודים; וכי הלימודים דורשים השקעה רבה, לרבות עבודה על מחשב, ביצוע שרטוטים וסקיצות על גבי נייר.

עם סיום עבודתו שואף התובע להתקבל לעבודה ב"רפא"ל" או ב"אלביט".

עם פיטוריו מ"מוטורולה", לא עבד התובע במשך 6 חודשים.

בתקופה זו קיבל התובע "דמי אבטלה" מהמוסד לביטוח לאומי.

אמנם יש פער בין "דמי האבטלה" ובין שכרו של התובע עובר לתאונה; אולם, בהתחשב בלימודיו של התובע וההשקעה הדרושה ללימודים אלו (כמתואר לעיל), לא יכול היה התובע לעבוד בעבודה חליפית אחרת במשרה מלאה, וברמת השכר כפי שהרוויח עובר לתאונה.

החל מחודש אוגוסט 2009, עובד התובע בעבודה סטודנטיאלית במוקד הטלפונים של "בזק". העבודה היא במשמרות, והשכר המשולם הוא שכר מינימום.

בנוסף, מקבל התובע מהביטוח הלאומי, **גמלת נכות** בגין אבדן כושר השתכרות על פי דרגת אי כושר זמני של 75%, בסכום קבוע של 2,412 ₪ לחודש.

סכומים מצטברים אלו, תואמים את כושר ההשתכרות האפשרי, של סטודנט הלומד היקף שעות שבועיות כפי שלומד התובע, לרבות ההשקעה ועבודת הבית הנדרשת, מעבר לשעות הלימוד הפרונטאליות.

בנסיבות אלו, סבור אני, כי את אבדן כושר ההשתכרות של התובע יש לחשב מתום שנת 2011, הוא המועד בו יסיים התובע את לימודיו ויקבל תואר מהנדס מכונות.

בטרם אעשה כן, מן הראוי להתייחס לתפקודו הכללי של התובע בעקבות התאונה. לתפקוד זה, יש גם השלכה על כושר עבודתו של התובע.

כבר נאמר על כישוריו ויכולתו של התובע לסיים את לימודי התואר של מהנדס מכונות ובהצלחה רבה.

כבר נאמר, כי למרות מגבלותיו הרפואיות, עובד התובע על מחשב ומבצע שרטוטים וסקיצות על נייר.

בעדותו בבית המשפט לא העיד התובע על קשיים כלשהם בתחום הלימודים עליהם אין הוא יכול להתגבר, על אף נכותו. ממוצע ציוניו מעל 80 הם ההוכחה לכך.

בעדותו בבית המשפט סיפר התובע כי הוא הסתגל/למד להפעיל את יד שמאל כתחליף ליד ימין, שנפגעה והייתה היד הדומיננטית.

גם בחיי היום יום, למרות מגבלותיו, מצליח התובע לתפקד ברמה טובה.

עובר לתאונה, התגורר התובע בערד.

לצורך לימודיו, עבר התובע להתגורר בגפו בבאר שבע.

התובע מתגורר בדירה שכורה בקומה הרביעית בבית בן 4 קומות, ללא מעלית.

התובע מתלבש, מתרחץ, אוכל, מבשל ומכבס בעצמו, ולמעשה אינו נזקק לעזרה ברוב הפעולות היומיומיות.

התובע נוהג בעצמו ברכב מסוג "מאזדה 3".

בזמנו הפנוי עושה התובע פעילות גופנית: הליכות ואירובי.

ללמדך, שנכותו הרפואית של התובע אינה תואמת את נכותו התפקודית, הנמוכה בהרבה מהנכות הרפואית.

כפועל יוצא, אין זה נכון להעריך את הפסד ההשתכרות של התובע בעתיד, על בסיס מלוא נכותו הרפואית, כפי שעושה זאת ב"כ התובע. לנכותו הרפואית, לא תהיה השפעה כה משמעותית על כושר עבודתו והשתכרותו כמהנדס מכונות. תפקודו של התובע והצלחתו בלימודים, כמתואר לעיל, הם ההוכחה לכך.

בסיכומים, פורש ב"כ התובע את חישובי הפסד ההשתכרות על פני תקופות שונות. בהתאם, משתנה שיעור השכר על פיו נערך התחשיב: החל בשכר של 11,113 ₪ לחודש, מתום תקופת הלימודים, על בסיס של 150% מהשכר הממוצע במשק, וכלה בשכר של 19,730 ₪ לחודש, המבטא את שילוש השכר הממוצע במשק.

תחשיב זה אינו מקובל עלי.

על התובע היה להציג ראיות על התפלגות שכר מהנדס מכונות לאורך השנים.

היות והתובע העיד כי בתום לימודיו, ברצונו להשתלב ב"רפא"ל" או ב"אלביט", היה עליו להציג נתונים על שכר מהנדס מכונות בשתי חברות אלו, במקום החישוב הספקולטיבי שנעשה, על בסיס הנחות שלא הוכחו בבית המשפט.

בנסיבות אלו, הדרך הנכונה היא להעריך את אבדן כושר ההשתכרות של התובע על דרך האומדנה/הפיצוי הגלובאלי, אשר יבטאו את ההשפעה האפשרית של נכותו הרפואית על כושר עבודתו והשתכרותו כמהנדס מכונות, תוך שאני לוקח בחשבון, ששכרו של מהנדס מכונות גבוה מן השכר הממוצע במשק, וכך גם את עליית השכר הצפויה, עם צבירת שנות ותק של מהנדס. זאת, למרות שהתובע לא הציג בבית המשפט ראיות על כך.

סבור אני כי פיצוי גלובאלי בסך של 800,000 ₪, יהיה הולם את הנסיבות.

5. עזרת צד ג'

אין ספק כי בתקופה הסמוכה לתאונה נזקק התובע לעזרת צד ג'. עזרה זו ניתנה לו על-ידי בני משפחתו.

את עזרת צד ג' אותה קיבל התובע יש לחלק למספר תקופות:

התקופה ה-I מיום התאונה 16/12/2005 ועד ליום 1/2/2006, שבו שוחרר לביתו מ"בית הדר".

בתקופה זו קיבל התובע את העזרה מהצוות הרפואי המטפל.

התובע לא העיד כי בתקופה זו נזקק לעזרה נוספת.

התקופה ה-II מיום 1/2/2006 ועד ליום 31/7/2007. בתקופה זו, התגורר התובע בבית הוריו, וקיבל מהם את מלוא העזרה לה הוא נדרש.

בתקופה זו, הכיר המוסד לביטוח לאומי בזכאותו של התובע ל"קצבת שירותים מיוחדים" מיום 16/3/2006 ועד ליום 31/7/2007, בסך של 1,158 ש"ח לחודש, המבטאת 50% מקצבת נכות מלאה.

מהמפורט בדו"חות הרפואיים של הוועדות הרפואיות במוסד לביטוח לאומי (נספח ל' לנספחי התובע) עולה, כי קצבה זו מבטאת את עזרת צד ג' לה נזקק התובע, בעת ההיא, באשר תפקודו וצרכיו נבדקו על-ידי ועדה רפואית מקצועית לעניין זה. אילו הייתה הוועדה הרפואית סבורה שהתובע זקוק לעזרה רבה יותר, יש להניח שהייתה מגדילה את אחוזי הזכאות.

היות והתובע קיבל "קצבת שירותים מיוחדים" רק מיום 16/3/2006, בעוד שהוא שוחרר מבית החולים ביום 1/2/2006, יש לפסוק לתובע פיצוי נוסף של 1,737 ₪, מעבר לקצבה אותה הוא קיבל, משוערך להיום 2,304 (הצמדה + ריבית).

התקופה ה- III - מיום 1/8/2007 ואילך.

החל ביום 1/8/2007 הופסק תשלום "קצבת השירותים המיוחדים". "הסיבה: עצמאי בתפקוד לפי הערכת שמאי".

אורח חייו של התובע, כפי שתוארו לעיל, מלמדים כי התובע אכן עצמאי בפעולות היום יום.

התובע מתגורר בגפו ומסתדר היטב בעצמו.

העזרה לה הוא נזקק היא עזרה מועטה, בעיקר בניקיון, בבישול, ולעיתים אף בכביסה, הגם שהעיד כי הוא מכבס בעצמו בעזרת מכונת כביסה.

התובע אינו שוכר שירותי עזרה בשכר. את העזרה, ככל שהוא נדרש לה, הוא מקבל מבני משפחתו, בעיקר מאחותו הסטודנטית, המתגוררת אף היא בבאר שבע.

ללמדך, כי האמור בסעיף 12 לתצהיר התובע, אינו מתיישב עם הראיות שהובאו בפני בית המשפט ועם עדותו בבית המשפט, כמפורט לעיל.

בנסיבות אלו, סבור אני כי פיצוי גלובאלי בסך 250,000 ₪, די בו כדי לבטא את עזרת צד ג' מיום 1/8/2007 ואילך.

6. הוצאות:הוצאות מיוחדות עבור אוכל מוכן והוצאות כביסה -

התובע איננו זכאי לפיצוי בפריטים אלו.

התובע מכבס בעצמו באמצעות מכונת כביסה - כך העיד.

לא שוכנעת, כי מגבלותיו הגופניות של התובע מונעות ממנו לבשל לעצמו, אם ירצה בכך.

רכישת מזון מוכן נעשית על-ידי התובע בשל העדר זמן פנוי ומטעמי נוחיות. רבים מהצעירים בני גילו נוהגים כך, בוודאי סטודנטים.

זאת ועוד, במסגרת הפיצוי עבור עזרת צד ג', נלקחו בחשבון העזרה המועטה הדרושה בניקיון, בבישול ובכביסה.

הוצאות בגין השימוש ברכב אוטומטי:

עובר לתאונה, נהג התובע ברכב מסוג "פיאט בראבה" שהיה בבעלותו.

התובע נוהג היום ברכב מסוג "מאזדה 3", כאשר קודם לכן נהג ברכב מסוג "סיטרואן C5" - שניהם כלי רכב בעלי גיר אוטומטי.

התובע איננו מוגבל בניידות. הגבלתו היא לנהיגת כלי רכב אוטומטי, עקב הפגיעה בידו הימנית.

רכב אוטומטי הוא כיום רכב סטנדרטי ומקובל, ויש להניח שהתובע היה רוכש רכב כזה גם ללא כל קשר לנכותו הרפואית.

זאת ועוד, התובע לא הציג חוות דעת מומחה על הבדל ההוצאות בין רכב בעל גיר רגיל, לבין רכב בעל גיר אוטומטי, ומהו סוג הרכב המתאים לנכותו.

הוצאות כלליות:

התובע הציג קבלות על הוצאות, אשר לטענתו מסתכמות ב- 42,500 ₪.

עיינתי בקבלות. את מרביתן אין אני יכול לקשור לתאונה.

כך, וכדוגמא, בקבלות שצורפו, יש מצבור גדול של קבלות עבור דלק, בסכומים לא-מבוטלים.

מהחומר הרפואי שהוצג לפני, רק מיעוט מהוצאות הדלק ניתן לייחס לנסיעות לבדיקות או לטיפולים רפואיים. את מרבית ועיקר הוצאות הדלק יש לייחס לנסיעות לעבודה ולצרכיו הפרטיים של התובע, כפי שגם היו לפני התאונה.

בעניין זה יש לציין, כי התובע אינו מוגבל בניידות; כי גם עובר לתאונה הוא נסע לעבודה ברכבו; כי ביום 15/6/2006 שב התובע לעבודה, שאליה הוא מגיע ברכבו.

בעדותו בבית המשפט העיד התובע כי גם קודם לתאונה היה מגיע למפעל ברכב שברשותו.

הוא הדין, באשר לקבלות המתייחסות למסעדות ורכישת מזון, שאין אני רואה בהן כל קשר ומיוחדות לענייננו. גם לפני התאונה צרך התובע מזון, ויש להניח כי גם סעד, מדי פעם, במסעדה.

כל שנכון אני, הוא לאשר לתובע סכום גלובאלי בסך 25,000 ₪, אשר יבטאו את צריכת הדלק המוגברת וההוצאות האחרות להן נזקק התובע בתקופת הטיפולים בעבר, ואולי אף בעתיד.

הוצאות מחשוב:

בעדותו אישר התובע:

"יש כל מיני עזרים במהלך הלימודים שמל"ל מימן כמו מחשב, זה נקרא הוצאות לימודים. יש גם החזרי נסיעות".

ללמדך, שכל הצרכים המחשוביים הנובעים מנכותו הרפואית, הזקוקים לו ללימודים, מומנו על-ידי המוסד לביטוח לאומי, המממן גם את לימודיו, ואין להוסיף עליהם.

הוצאות רפואיות:

ההוצאות הרפואיות להן נזקק התובע בעבר ואשר להן יזדקק, אם יזדקק, נכללות בסל הבריאות והוא קיבלן וניקבלן במסגרת "חוק הבריאות הממלכתי", באמצעות קופת החולים בה הוא מטופל.

עיינתי בחוות דעת המומחה הרפואי, ולא מצאתי בה המלצה טיפולית נוספת מעבר לטיפולי העבר.

עיינתי בתיעוד הרפואי שצורף לתיק המוצגים. הוא מסתיים בסוף שנת 2006.

עולה ממנו כי את כל הטיפולים הדרושים, קיבל התובע במסגרת קופת החולים.

בעדותו, לא העיד התובע על טיפולים רפואיים אותם הוא מקבל ו/או על טיפולים אשר לא היו מכוסים במסגרת "חוק הבריאות הממלכתי".

כפועל יוצא אין לפסוק לתובע עבור הוצאות רפואיות עבר ועתיד.

עם זאת, נכון אני לקבל כי לא כל ההוצאות הרפואיות מוחזרות במלואן (השתתפות עצמית), וכי ייתכנו גם הוצאות כלשהן מעבר להוצאות המוכרות.

על כן, אפסוק לתובע פיצוי גלובאלי בסך 15,000 ₪ בפריט זה.

6. ביטוח לאומי:

דמי אבטלה:

"דמי האבטלה" אותם קיבל התובע נלקחו בחשבון לעניין הפסד ההשתכרות נאן לנכותם.

קצבת שירותים מיוחדים:

קצבה זו נלקחה בחשבון לעניין עזרת צד ג' נאן לנכותה.

קצבת נכות כללית:

הקצבה אותה מקבל התובע, היא קצבה זמנית בסך של 2,412 ₪.

קצבה זו כבר נלקחה בחשבון בעת הדיון בנושא הפסד ההשתכרות, לגבי העבר ועד לסיום לימודיו כמהנדס מכונות, ותחילת עבודתו במקצוע זה.

ברי, כי עם תחילת עבודתו כמהנדס מכונות - יופסק תשלום גמלה זו.

הסכום לפיצוי שנקבע עבור הפסד ההשתכרות בעתיד, נקבע על בסיס ההנחה שנכותו הרפואית של התובע אינה תואמת את נכותו התפקודית, הנמוכה בהרבה מנכותו הרפואית.

כפועל יוצא, אין לנכות גמלה זו בעבר ובעתיד.

7. תשלומים נוספים:

לתובע שולמו תשלומים תכופים כדלקמן:

- סך של 21,864 ₪ ביום 14/6/2006.

- סך של 22,541 ₪ ביום 24/10/2006.

- סך של 20,000 ₪ ביום 13/4/2007.

סכומים אלו יש לנכות מסכום פסק הדין, כשהם נושאים הצמדה מלאה למדד המחירים וריבית חוקית מיום תשלום הסכומים ועד ליום תשלום פסק הדין.

8. סוף דבר:

אני מחייב את הנתבעים, יחד ולחוד, לשלם לתובע את הסכומים הבאים:

- סך של 175,385 ₪ (כאב וסבל)

- סך של 800,000 ₪ (הפסד השתכרות)

- סך של 252,304 ₪ (עזרת צד ג')

- סך של 40,000 ₪ (הוצאות)

סך הכל 1,267,689 ₪ בתוספת הצמדה מלאה למדד המחירים לצרכן וריבית חוקית מהיום ועד התשלום בפועל.

כמו כן, ובנוסף, ישלמו הנתבעים לתובע, ביחד ולחוד, שכר טרחת עורך דין בסך של 13% מהסכום לתשלום ואגרת בית משפט.

מסכום זה יש לנכות את התשלום התכוף, כמפורט בסעיף 7 דלעיל.

ניתן היום, י"ח שבט תשע"א, 23 ינואר 2011, בהעדר הצדדים.
המזכירות תשלח העתק מפקס הדין לצדדים.

יהודה פרגו בכיר 1949/06-54678313